

24 APRIL 2011 – PASEN • VERRIJZENISZONDAG

EERSTE LEZING

HANDELINGEN VAN DE APOSTELN

10, 34a.37-43

In die tijd nam Petrus het woord en sprak:

„Gij weet wat er overal in Judea gebeurd is; hoe Jezus van Nazaret zijn optreden begon in Galilea na het doopsel dat Johannes predikte, en hoe God Hem gezalfd heeft met de heilige Geest en met kracht. Hij ging weldoende rond en genas allen die onder de dwingelandij van de duivel stonden, want God was met Hem.”

„En wij getuigen van alles wat Hij in het land van de joden en in Jeruzalem gedaan heeft. Hem hebben ze aan het kruishout geslagen en vermoord. God heeft Hem echter op de derde dag doen opstaan en laten verschijnen, niet aan het hele volk, maar aan de getuigen die door God tevoren waren uitgekozen, aan ons die met Hem gegeten en gedronken hebben, nadat Hij uit de doden was opgestaan.”

„Hij gaf ons de opdracht aan het volk te prediken, en te getuigen dat Hij de door God aangestelde rechter is over de levenden en de doden. Van Hem leggen alle profeten het getuigenis af, dat ieder die in Hem gelooft, door zijn Naam vergiffenis van zonden verkrijgt.”

TWEDE LEZING

BRIEF AAN DE KOLOSSENZEN 3, 1-4

Broeders en zusters,

Als Gij dan met Christus ten leven zijt gewekt, zoekt wat boven is, daar waar Christus zetelt aan de rechterhand Gods. Zint op het hemelse, niet op het aardse. Gij zijt immers gestorven en uw leven is nu met Christus verborgen in God. Christus is uw leven, en wanneer Hij verschijnt, zult ook gij met Hem verschijnen in heerlijkheid.

EVANGELIE

JOHANNES 20, 1-9

Op de eerste dag van de week kwam Maria Magdalena vroeg in de morgen – het was donker – bij het graf en zag dat de steen van het graf weggerold. Zij liep snel naar Simon Petrus en naar de andere, de door Jezus beminde leerling en zei tot hen: „Ze hebben de Heer uit het graf genomen en wij weten niet waar ze Hem hebben neergelegd.”

Daarop gingen Petrus en de andere leerling op weg naar het graf. Ze liepen samen vlug voort, maar die andere leerling snelde Petrus vooruit en kwam het eerst bij het graf aan. Vooroverbukkend zag hij de zwachtels liggen, maar hij ging niet naar binnen.

Simon Petrus, die hem volgde, kwam ook bij het graf en trad wel binnen. Hij zag dat de zwachtels er lagen, maar dat de zweetdoek die zijn hoofd had bedekt, niet bij de zwachtels lag, maar ergens afzonderlijk opgerold op een andere plaats. Toen ging ook de andere leerling, die het eerst bij het graf was aangekomen, naar binnen; hij zag en geloofde, want zij hadden nog niet begrepen hetgeen er geschreven stond, dat Hij namelijk uit de doden moest opstaan.

Schriftlezingen © Katholieke Bijbelstichting 's Hertogenbosch, www.bijbel.net

COMMENTAAR BIJ DE ZONDAGSLEZINGEN

— Kris DEPOORTERE —

Niet in de steek gelaten

„MIJN GOD, WAAROM HEB JE MIJ in de steek gelaten?” Goede Vrijdag. Twee dagen later, op Pasen, het antwoord van de Vader: „Neen, Ik laat Je niet in de steek. Tijdens je leven heb Je mijn zaak tot de jouwe gemaakt. Nu maak Ik jouw zaak tot de mijne. Ik bekrachtig je leven en je liefde.” Pasen zegt iets over God de Vader, iets over Jezus en iets voor ons: „Jezus leeft.”

„Hij leeft” betekent dat Jezus God terecht als Abba heeft aangesproken, Papa. Die gebedsdialogo beschermde Jezus tegen de macht van het lijden om een wig te drijven en Hen van elkaar te scheiden. Pas dan zou alles verloren zijn. Bidden neemt niet steeds de ellende weg, maar beschermt tegen het totale isolement en dus tegen de complete wanhoop. Op het kruis bleef Jezus in gesprek, in gebed. Vandaag zien we de uitkomst van die dialoog. Het kinderlijke woord Abba van Jezus heeft de Vader uitgedaagd tot de inzet van zijn meest scheppende krachten. „Als je niet wordt als kinderen”, zei Jezus. Alleen kinderen vertrouwen zo sterk dat stenen voor graven weggrollen. Als ze maar Abba durven blijven zeggen tot God. Dan gehoorzaamt God, want Hij is gehoorzaamheid voor kleine mensen. En kind zijn is voor God niet aan leeftijd gebonden. De meeste mensen worden het pas als ze gerijpt zijn.

„Hij leeft” betekent op de tweede plaats dat Jezus zijn medemensen terecht als zussen en broers behandelde. Ook, zelfs vooral, als ze het niet verdienden. Hoor ik ergens in de Bergrede: „Je hoeft geen lieve vriendjes te worden met je vijanden, maar ga correct met ze om”? De verrijzenis is de goddelijke goedkeuring van Jezus' menselijkheid en van zijn levensgevaarlijke strijd tegen onrecht. Oog in oog met de dood is Jezus blijven beminnen en vergeven, ook zijn beulen. Bij zo'n liefde heeft de mislukking nooit het laatste woord. Jezus gaat eraan dood, maar Hij gaat niet Dood.

„Hij leeft” betekent ten derde dat Jezus terecht alles heeft ingezet op vertrouwen in God en op liefde voor mensen, ondanks zoveel dat uitnodigt tot het tegendeel, tot twijfel en tot haat. En dat betekent iets voor ons. De zelfvergeten liefde ontwikkelt een bevrijdende energie. Durven we het aan niet terug te slaan, als ze ons een mep verkopen? Zoals Jezus, Mahatma Gandhi, Martin Luther King, Oscar Romero en heel veel anderen. Zo'n machteloze weerstand neutraliseert de agressie van anderen. Ze slaan in het ijle, want er is geen reden meer om voort te slaan. Zo'n geweldloosheid leeft zich in, tot in de droesem van het leed, geweld en schuld van de geweldenaar. Waarom zijn mensen gewelddadig? Wat is hun diepe wonde? Omdat Jezus zo gestorven is, puur uit liefde voor anderen, is de macht van haat, geweld, lijden en dood gebroken. „Jezus heeft de Dood gedood”, horen we in de liturgie van Pasen. In de verrijzenis van Jezus toont God dat Hij niet schaakmat is gezet door een gewelddadig menselijk 'neen'. „Hij leeft” betekent dat de Vader het leven van Jezus bekrachtigt „als Levend Water” (derde zondag van de veertigdagentijd), „als levend Licht” (vierde zondag) en „als Leven-zonder-meer” (vijfde zondag). Het was allemaal terecht.

Maar het vraagt voor ons wel wat tijd om die ommekeer van Dood in Leven te vatten. Wij staan nog bij Marcus 16, 8: Als de vrouwen zien dat het lichaam van Jezus weg is, vluchten ze, bevend van angst. Ook voor de andere leerlingen is Pasen een totale verrassing. Dood is toch dood? De verrijzenis is onbegrijpelijk in ons menselijke relatiepatroon van 'voor wat hoort wat'. De leerlingen hadden Jezus wel in de steek gelaten. Maar Jezus laat zijn leerlingen niet in de steek. Net zoals zijn Vader Hem niet in de steek laat. De leerlingen zijn gevluht in de Zaal van de Herinnering, waar ze het Laatste Avondmaal hadden gevierd. In ellende en ontgoocheling na Jezus' dood. Maar Jezus dringt zich op aan hun wanhoop. De leerlingen zijn niet langzaam uit de wanhoop opgeklommen. Ze zijn eruit getrokken. Jezus haalt hun rouwproces overhoop. Hij breekt door de gesloten deuren van hun wanhoop. „Ik ben het, betast mijn genezen wonden, geef Me een broodje. Ik ben geen illusie en geen spook.”

Stilaan herinneren de leerlingen zich: „Hij had het toch zo dikwijls over die Derde Dag...” Dit herinneringsproces zien we groeien in de verschijningsverhalen vanaf volgende week.